

KIS BUDAI LIGET

Fekete magyarok, fenséges
a dühöm, mindinkább kivert kutya.
Mielőtt megdöglik, belefojtom a szuszt,
csak egy állat, kartondobozból árulták,
lenn Budán, hat hét múlva rákja lett.
Sokat kaptam tőled, Budapest. Az érzést,
száműzöttnek lenni. Mi más dühöm, mint hidegre tett
öröm? Távcsovön át szederszemnyi a kép:
meghitt fényárban szipusok, lánchídi
cimborák, szűköl a száműzetés.
A parki gesztenyefák hullatják levelüket.
Három cigarettát a szent Istvánnak.
Testnevelés egy bauhaus árnyékában.
Így futottam én is, egyentrikósan,
el a stopperórás tanárnő mellett. Ü!
Ne nyüszíts! Senki nem csókolt meg így,
mikor szaladtam, és szerettek. Hogy harapózott
bennem a tűz, és a düh nem a pofámban,
a lábamban feszült. Senki nem csókolt meg.
Hát én lettem kutyábbá. Érezni lassún.
Lábhoz. Ökölnyi levelek a kis budai ligetben.
Sziréna vonít, s vele a kartondobozos kutyám.
Gyere, te döglődő pára. Legyen István a neved.

Tassonyi Helga fordításai

Turbuly Lilla

JÁTÉK.VONAT

Játszom, megint, de most az egyszer tétre,
játszom veled, ahogy te mondanád, igen,
a máv-menetrend dönti el, ha vége,
tizenhat háromig még felhívhatsz, szívem.